

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قنوت روز جمعه:

عَنْ زُرَّارَةَ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ قَالَ: فِي قُنُوتِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ تَقُولُ قَبْلَ دُعَائِكَ لِنَفْسِكَ

امام باقر علیه السلام فرمود: در قنوت روز جمعرات می باشد و پیش از آن که برای خودت دعا کنی می گویی:

اللَّهُمَّ تَمَّ نُورُكَ فَهَدَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا وَ عَظَمَ حِلْمُكَ فَعَفَوْتَ

پروردگارا! نور تو در حدّ تمام رسید که هدایت کردی. حمد تو را است پروردگارا! و حلم تو بزرگ است که عفو نمودی.

فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا وَ بَسَطْتَ يَدَكَ فَأَعْطَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا وَ جَهَكَ أَكْرَمُ الْوُجُوهِ وَ

حمد تو را است پروردگارا! ذات تو گرامی ترین ذاتها و عظمت تو برترین عظمتها

جَاهَكَ أَكْرَمُ الْجَاهِ وَ جِهَتِكَ خَيْرُ الْجِهَاتِ وَ عَطَيْتَكَ أَفْضَلَ الْعَطِيَّاتِ وَ أَهْنَوْهَا

و جهت [راه به سوی تو] بهترین جهتها است و بخشش تو از ارزنده ترین عطایا و گواراترین آنها می باشد. پروردگارا! اطاعت می شوی آنگاه [به اطاعت

کننده] احسان می کنی و چون معصیت شوی ای پروردگارا! هر کس را بخوای می بخشی. پس حمد تو را است! به فریاد [شخص ناچار] می رسی و

تَكْشِفُ الضَّرَّ وَ تُنَجِّي مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ وَ تَشْفِي السَّقِيمَ وَ تَعْفُو عَنِ

گرفتاری را برطرف می سازی و از اندوه بزرگ نجات می دهی و توبه را می پذیری و بیمار را شفا می بخشی

الذَّنْبَ لَا يَجْزِي أَحَدٌ بِالْإِيكِ وَ لَا يَبْلُغُ نِعْمَاءَكَ قَوْلٌ قَائِلٍ

و از گناهکاری می گذری. احدی را توان سپاس نعمت‌های تو نیست و آنها را شماره نتوان کرد و به زبان نشود آورد.

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ رُفِعَتِ الْأَصْوَاتُ وَ نُقِلَتِ الْأَقْدَامُ وَ مُدَّتِ الْأَعْنَاقُ

بار خدایا! صدلها به سوی تو بالا رفته و گامها در راهت برداشته شد و گردن‌ها کشیده

وَ رُفِعَتِ الْأَيْدِي وَ دُعِيَتْ بِاللُّسُنِ وَ تُقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْأَعْمَالِ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَ ارْحَمْنَا وَ

و دستها بلند و به زبان‌ها خوانده شده‌ای و با اعمال به درگاهت تقرب جستیم ای پروردگارا! پس ما را بیمارز و بر ما رحمت آور و

افتَحْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبِئْنَا

میان ما و قوممان به حق حکم فرمایی که تو بهترین حکم کننده‌گانی. بار الهایا! به تو شکوه می کنیم فقلان پیامبران

وَ غَيْبَةَ وَ لَيْنًا وَ شِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَ وُقُوعَ الْفِتَنِ وَ تَظَاهَرَ الْأَعْدَاءِ وَ كَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَ قِلَّةَ

و غایب بودن ولیمان و سختی زمانه بر ما و افتادن فتنه‌ها در میانمان و همدستی دشمنان و بسیاری دشمنانمان و کمی

عَدَدِنَا فَافْرَجْ ذَلِكَ يَا رَبِّ عَنَّا بِفَتْحِ مِنْكَ تَعَجَّلْهُ وَ نَصْرٍ مِنْكَ تَعَزَّهِ

افرادمان. پس این‌ها را از ما برطرف گردان ای پروردگارا! با فتح و پیروزی از سوی خودت به زودی بر ما کشایشی ده و یاری ای که از تو آن را عزت بخشی

وَإِمَامٍ عَدْلٍ تُظْهِرُهُ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ ثُمَّ تَقُولُ سَبْعِينَ مَرَّةً أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.

و امام عادلی که آشکار سازی فرج برسان. ای خدای حق! مستجاب فرمای. پس از آن هفتاد مرتبه می‌گویی: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ».

منبع: مصباح المتعجد ، ج ۱ ص ۳۶۶